

Una botiga nova

Els pastissos i el beure s'acaben a can Mat; de fet, ho fa tota la festa d'aniversari. En Mat, en Bolo i l'Ívia s'acomien ja de l'últim convidat.

—Marxeu vosaltres també! —fa la mare—.

Mat, si has d'anar a ca la Fara vés-hi ja, que es farà tard. Vols un tall de pastís pel camí?

—No, no. —fa en Mat, que és pensar en la Fara i perdre la gana. Però fa una ullada als pastissos. Semblen fraccions: un tallat en vuit trossos i l'altre, en dotze. L'Ívia i en Bolo quasi que empenyen en Mat fora de casa. Abans de sortir, però, en Bolo pispa un tall de pastís.

—Un de gros —diu rellephant-se els llavis.

A l'exterior, Twelville s'ha enfosquit. L'Ívia i en Bolo ja són al carrer però en Mat encara no s'ha mogut del llindar de la porta.

—És que no sé on viu —diu—, la Fara!

—Jo sí —el calma l'Ívia—: a un quart de camí de la biblioteca a la casa del port.

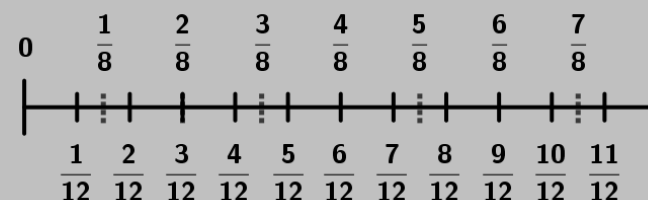
En dues fraccions positives amb el mateix **numerador** és més gran la fracció amb **denominador més petit**.

1. De quin pastís pren en Bolo un tall? Justifica la resposta.
2. Sabem que $\frac{2}{10} > \frac{1}{8}$. Per tant, ordena les fraccions següents:

$$\frac{2}{6}; \frac{1}{10}; \frac{4}{4}; \frac{2}{10}; \frac{1}{8}; \frac{4}{6}; \frac{2}{8}$$

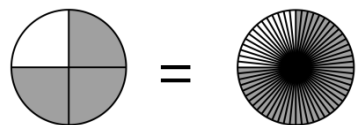
En **representar fraccions a la recta numèrica**, la que queda més a la dreta de la recta és la més gran.

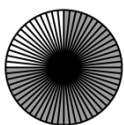
3. Demuestra que $\frac{5}{6}$ és més gran que $\frac{4}{5}$ a la recta numèrica.
4. Segons el mapa, quin pot ser el número del bloc de la Fara?

—Mat, espera —fa en Bolo—. Sé com pots agradar més a la Fara!

—Però no! —fa en Mat encreuat de braços— Jo no vull agradar a la Fara! —Aleshores, tres campanades creuen el cel.

=

$$\frac{3}{4} = \frac{45}{60}$$

—Ràpid —fa en Bolo—, que són tres quarts de vuit i la botiga tancarà.

—Quina botiga? —fa l'Ívia.

—La nova —respon en Bolo—. Veniu, que ens ve de camí!

«Tres quarts de vuit equival a les set i quaranta-cinc», pensa en Mat mentre els seus amics l'estiren del jersei carrer amunt.

Si en una fracció multipliquem o dividim el numerador i el denominador pel mateix número, la fracció resultant i l'original són **fraccions equivalents**.

$$\left. \begin{array}{l} \frac{3}{12} = \frac{3:3}{12:3} = \frac{1}{4} \\ \frac{2}{8} = \frac{2:2}{8:2} = \frac{1}{4} \end{array} \right\} \frac{1}{4}, \frac{2}{8} \text{ i } \frac{3}{12} \text{ són fraccions equivalents}$$

$$\frac{3}{4} = \frac{3 \times 15}{4 \times 15} = \frac{45}{60} \rightarrow \frac{3}{4} \text{ i } \frac{45}{60} \text{ són fraccions equivalents}$$

5. De cada fracció del segon repte, troba'n una equivalent.

6. Aparella els nombres equivalents d'aquestes dues files:

$\frac{6}{8}$	$\frac{1}{6}$	$\frac{10}{5}$	$\frac{15}{18}$	$\frac{3}{2}$
2	$\frac{5}{6}$	$\frac{5}{30}$	$\frac{18}{12}$	$\frac{3}{4}$

Al final, els tres amics arriben a la botiga que es referia en Bolo. És una perfumeria plena de lleixes i pots. Ningú hi atén, però.

—Sí —fa una veu greu des de la porta de la rebotiga—, ara surto.

—Què fem aquí? —diu en Mat— Que no porto diners!

—Calma —fa en Bolo—, que hi ha mostres gratuïtes —i llavors, amb un polvoritzador de colònia a les mans, ruixa en Mat.

—És massa forta —diu l'Ívia que s'ha acostat. I encara s'apropa més—. Què? No n'heu dit res, oi? —diu xiuxiuejant.

—De què? —fa en Bolo, que ruixa en Mat amb una altra mostra.

—Com que de què? —fa l'Ívia— De lo de la fàbrica. Què sinó?

—No —respon en Mat—, vam prometre no dir-ne res a ningú.

—Jo... —fa l'Ívia— començo a estar una mica nerviosa... Per l'excursió a la muntanya! Què ens hi trobarem?

—Jo també —fa en Bolo—, estic molt ner-vi-ós —i tremola de broma movent el cul. Amb tan mala sort que colpeja una lleixa sense voler i un pot d'olors cau escampant un trencadís per terra.

—Què feu? —diu un home calb i vell que ha sortit de la rebotiga. S'acosta, nas al cel, guiat per l'olor. És que és cec—. És igual —diu l'home ja a prop d'ells—. Ha estat sense voler, oi? —i els guinya un dels seus ulls blancs. En Mat, llavors hi cau. Es tracta d'en Perus, l'home cec de l'aeroport! No l'havia reconegut sense ulleres de sol!

—En Mat em va ajudar molt —diu en Perus als altres dos—. Mireu, fa poc que vivim aquí i que tenim aquesta botiga. Sóc perfumista, sabeu?, perquè tinc molt bon olfacte. I també tinc bona oïda —segueix— i us he sentit dir que aneu al volcà, oi? Doncs, teniu —i els dona un potet—. Això és un repel·lent molt bo. Useu-lo, que al volcà hi ha uns insectes que si piquen, fan adormir i no despertar.

En Bolo ja no fa broma. En Mat i en Perus s'abracen. Tots tres agraeixen el regal, s'acomiaten i surten al carrer. Passes enllà, l'Ívia i en Bolo deixen en Mat tot sol davant del bloc de pisos de la Fara.

De cara a la porta, en Mat respira a fons. Ai, mare, ai, la Fara... I ha de pujar fent aquesta pudor a cent perfums? Finalment, pica l'interfon i tot just sent com algú despenja.

Conti-
nuarà